

20 let ODS

**Z historie Občanské
demokratické
strany**

**Výsledky ODS
ve sněmovních
volbách**

**Předsedové
a místopředsedové
ODS**

www.cevro.cz cena 30,- Kč

CEVROINSTITUT

[vysoká škola]

VYSOKÁ ŠKOLA OSOBNOSTÍ

MPA

MASTER OF PUBLIC
ADMINISTRATION

POLITOLOGIE
A MEZINÁRODNÍ VZTAHY

**PRÁVNÍ
SPECIALIZACE**
VEŘEJNÁ SPRÁVA

Jakub Čermák, student CEVRO Institutu

- **Magisterské, bakalářské a MPA studium v centru Prahy**
- **Prezenční i kombinovaná forma studia**

Individuální přístup ke studentům, špičkoví pedagogové, rodinná atmosféra a pravidelné pořádání odborných a společenských událostí z nás dělá školu skutečných osobností.

WWW.CEVROINSTITUT.CZ

[OBSAH]

ÚVODNÍK

Vážení čtenáři 3
Petr Sokol

TÉMA > historie ODS

ODS ve víru voleb 4
Matěj Trávníček

ODS ve vládě 5
Zbyněk Klíč

ODS a její vnitřní uspořádání 6
Petr Sokol

ODS a zahraniční partneři 7
Ladislav Mrklas

Výsledky sněmovních voleb v okresech 8

TÉMA > vedení ODS

Václav Klaus 10

Mírek Topolánek 11

Petr Nečas 12

TÉMA > historie ODS

Vývoj členské základny ODS 1991–2010 12

TÉMA > vedení ODS

Místopředsedové ODS 13

FOTOGALERIE

Vlády s účastí ODS v obrazech 14

ZÁBAVA > vědomostní test

20 let ODS 15

[ÚVODNÍK]

Vážení čtenáři

PETR SOKOL, šéfredaktor CEVRO Revue

Největší česká pravicová politická strana si 21. dubna 2011 připomíná své dvacáté narozeniny. V mnohdy hektické české historii nenajdeme mnoho politických stran, které vydržely v nezměněné podobě fungovat tak dlouho, jak je již na naší politické scéně Občanská demokratická strana. Při této příležitosti si dovoluujeme vydat speciální číslo časopisu CEVRO Revue, které se monotematicky věnuje zhodnocení prvních dvaceti let ODS. Rozsahem se samozřejmě nemůžeme rovnat obsáhlejšími publikacím věnovaným této tematice, proto jsme se rozhodli zaměřit na klíčové prvky historie ODS. Přibližujeme ji ze čtyř úhlů pohledu: prostřednictvím jejího angažmá ve vládě, jejího účinkování ve vládě, vývoje její organizační struktury a z pohledu jejího postavení na mezinárodní stranické scéně. V grafické části představujeme kompletní sadu map znázorňujících sílu ODS v jednotlivých okresech během všech sněmovních voleb. Následují životopisné medailonky všech tří dosavadních předsedů ODS: Václava Klause, Mírka Topolánka a Petra Nečase. Ani ve speciálním čísle jsme nezapomněli na trochu zábavy, a proto si můžete v našem originálním testu ověřit, jak dobře znáte historii největší české politické strany.

20 úspěšných let

ODS tvořila bezpochyby celých dvacet let své dosavadní existence jednu z klíčových politických sil v českém a dříve československém stranickém systému. Celých dvacet let také platilo, že je nejsilnější pravicovou stranou. Toto hodnocení navíc platilo nejenom v pohledu nejsledovanějších voleb do Sněmovny, ale také ve všech ostatních volbách, které v ČR probíhaly.

Z řad ODS vzešla trojice českých premiérů, kteří déle než deset let obývali sídlo předsedů vlád ve Strakově akademii. ODS se poštěstilo, že nikdy neměla stranického předsedu, který by svou politickou kariéru nedotáhl až do nejvyšší exekutivní funkce – do úřadu českého premiéra. Dvakrát byl navíc její člen a čestný předseda zvolen prezidentem republiky.

Vyzdvihnout je třeba i originální programové zakotvení ODS. Občanští demokraté se vždy profilovali jako jednoznační představitelé liberálně-konzervativního programu. Strana v sobě zahrnovala konzervativní i liberální prvky, které ale vždy vytvářely sourodý pravicový politický celek. Ve své programatice i každodenní politické praxi ODS preferovala volný trh bez přívlastků, politiku malého a efektivního státu, podpo-

ru atlantického směřování naší země a prozápadní eurorealistický přístup k evropské integraci, ztělesněný na jedné straně podáním přihlášky do EU, ale na druhé straně dlouhodobým bojem proti evropské byrokratizaci, zbytečným unijním normám a přílišné regulaci v EU. ODS se díky tomu stala jedinou programově i organizačně stabilní nekonfesionální pravicovou stranou v regionu střední Evropy.

ODS slavila řadu úspěchů ve volebních kláních. Vyšla třikrát vítězně ze sněmovních voleb a dokonce čtyřikrát po nich dokázala sestavit vládní koalici. Nikdy nebyla ve vládní koalici jako tzv. junior partner, který by doplňoval větší stranu. Pokud strana ve volbách neuspěla, putovala vždy raději do opozice než do vlády jako její menší člen.

Více než devět let byl člen ODS předsedou Poslanecké sněmovny, když se v této důležité ústavní funkci vystřídal trojice politiků ODS.

Z patnácti let, kdy existuje Senát, byl klub ODS v tomto parlamentním orgánu po čtrnáct let nejsilnější ze všech. A z jeho řad vzešli dva předsedové Senátu, kteří jeho činnost řídili dohromady po dobu osmi let.

ODS navíc dlouhodobě dominovala na úrovni měst a obcí i na úrovni krajů, k čemuž jí pomáhala široká síť místních a oblastních sdružení, které se nedokázala vyrovnat žádná ze stran nově založených po roce 1989. I proto ODS vévodila v počtu primátorů, starostů větších měst i hejtmánů. Nikdy například neztratila primátorskou funkci v Praze nebo v Plzni.

Evropské úspěchy

ODS se navíc na evropské úrovni stala pilířem politické rodiny eurorealistických konzervativců, iniciovala vznik takto orientované frakce v Evropském parlamentu a dokázala dokonce získat post jejího předsedy, mimochodem Jan Zahradil se tím stal vůbec prvním Čechem v čele frakce v EP. Stejně ODS spoluzaložila evropskou organizaci eurorealistických konzervativních stran a také zde získala předsednický post.

Lídr pravice

To vše sečteno a potvrzeno jasně dokládá, že Občanská demokratická strana se stala jednoznačně nejsilnější politickou silou na české pravici a jejích prvních dvacet let bylo z tohoto pohledu velmi úspěšnou historií.

Přeji Vám příjemné čtení a ODS minimálně dalších dvacet let.

WWW.CEVRO.CZ

> on-line čísla CEVRO Revue a pdf archiv

> pravidelný čtrnáctideník

> nabídka publikací

> reportáže z konferencí a seminářů

> komentáře k aktuálním událostem

> anketa, diskuse k článkům

CEVROREVUE

SPECIÁL / 2011

Ročník XI

Vydavatel:

CEVRO – Liberálně-konzervativní akademie

Jungmannova 17, 110 00 Praha 1 - Nové Město

IČO: 697 80 684

tel.: 224 237 769, 603 460 851

e-mail: info@cevro.cz

www.cevro.cz

předseda: Ivan Langer

ředitel: Jiří Kozák

Šéfredaktor: Petr Sokol

Výkonný redaktor: Zbyněk Klíč

Výroba:

Nakladatelství Jalna

Mickiewiczova 17, 160 00 Praha 6

tel.: 257 533 280

e-mail: jalna@jalna.cz

www.jalna.cz

Produkce: Jiří Sládeček

Grafická úprava a zlom: Martin Sládeček

Tisk: Tiskárna Flora, s. r. o.

Foto: archiv CEVRO, ČTK (str. 10, 11, 14, 15)

Foto na obálce: ČTK

Cena: 30,- Kč

Měsíc vydání: duben 2011

Ev. č. MK ČR E 141156, ISSN 1213-9521

ODS ve víru voleb

Vždy nejsilnější na pravici

MATĚJ TRÁVNÍČEK, spolupracovník redakce

Za dvacet let své existence zažila ODS celkem 25 voleb celostátního významu nebo odehrávajících se na území celé České republiky. V sedmi případech se jednalo o volby prvního řádu, tedy o volby, které rozhodly o složení vlády. V osmnácti případech se pak jednalo o tzv. volby druhé řádu, tedy o volby senátní, komunální, krajské či evropské. Za dobu své existence tak ODS prožila celkem jedenáct volebních roků.

Razantní vstup na politickou scénu

První volby, kterých se ODS zúčastnila, byly volby do České národní rady a do obou sněmoven Federálního shromáždění z června 1992. Pro volby ODS zformovala předvolební koalici s Křesťanskodemokra-

bora. Trojkoaliční vláda ODS, KDU-ČSL a ODA se udržela již jen v menšinové podobě. ODS dokázala zabodovat i v senátních volbách roku 1996, ve kterých byl volen Senát jako celek na území celé České republiky. Strana získala 32 senátorů, druhá v pořadí skončila ČSSD ziskem 25 křesel.

Stahují se mraky

Po sérii vnitřních krizí vrcholících rozko-lem v samotné ODS se křehká vláda rozpadla a předčasné volby v roce 1998 byly pro ODS zatěžkávací zkouškou. Strana sice skončila ziskem 27,74 % hlasů druhá, když na vítěznou ČSSD ztratila necelých 5 % hlasů, ale jednoznačně triumfovala nad odštěpeneckou Uníí svobody, která se musela spokojit se ziskem 8,6 % hlasů.

Topolánek. Tato změna v mnohých vzbuzovala obavy. Říká se, že o trvanlivosti politické strany rozhoduje, zda dokáže přežít svého zakladatele. To se ODS nepochybně podařilo. Ještě před výměnou na předsednické židli stačila na podzim 2002 s přehledem zvítězit na hlasy v komunálních volbách, když získala 25,23 %. Na mandáty pak fakticky remizovala s komunisty a lidovci. Taktéž zvítězila v senátních volbách poté, co získala devět mandátů a o dva mandáty tak porazila druhé sociální demokraty.

Na vítězné vlně

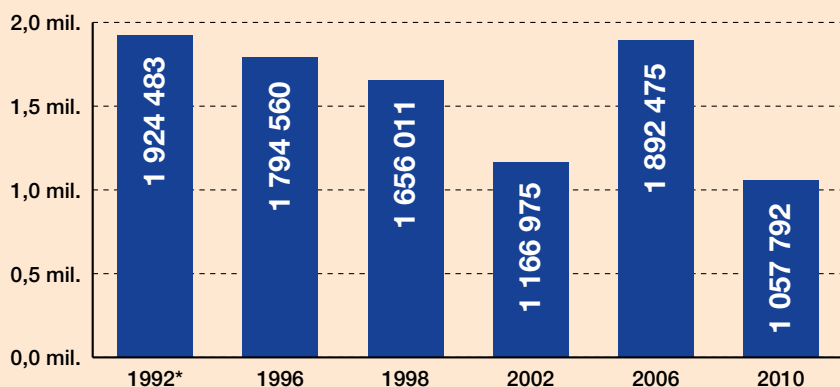
Rok 2004 byl pro ODS rokem úspěchů. Strana zvítězila v prvních volbách do Evropského parlamentu, ve kterých vládnoucí ČSSD zcela propadla. Následující krajské volby pak vynesly do funkce hejtmana celkem 12 občanských demokratů a ODS v souběžně konaných volbách do Senátu dosáhla svého historického úspěchu, když získala 18 křesel.

Sněmovní volby 2006 přinesly ODS po osmi letech vítězství. Strana se tak vrátila do Strakovy akademie, byť se musela spokojit s menšinovou vládou, podporovanou dvěma individuálními poslanci. V senátních volbách téhož roku ODS zvítězila ve 14 volebních obvodech a historický úspěch přišel i ve volbách komunálních, ve kterých dokázala vůbec poprvé zvítězit, nejen co do podílu hlasů (36,2 %), ale i do podílu mandátů (11,27 %). Zatím poslední vítězství pak přišlo ve volbách do Evropského parlamentu, ve kterých ODS obhájila svých devět mandátů.

Otevřená budoucnost

Sněmovní volby spolu s volbami senátními a komunálními v roce 2010 postavily ODS před novou výzvu. Po více než roční volební kampani doprovázené řadou skandálů jí vyrostl na pravici konkurent v podobě TOP 09. Pozice ODS se tak jeví po dlouhé době opět nesamozřejmá a strana musí bojovat o své místo na slunci. TOP 09 se v celkovém součtu nepodařilo ODS porazit a stejně tak se jí nepodařilo pevně se uchytit v senátu a v městech a obcích. Pro ODS však přesto představuje TOP 09 vážnou hrozbu. Jak se s ní ODS dokáže vypořádat, ukážou krajské a senátní volby 2012 a zejména pak „supervolební“ rok 2014, ve kterém proběhnou volby do Poslanecké sněmovny, Evropského parlamentu a do obecních zastupitelstev a Senátu.

Počet hlasů získaných ODS ve volbách do Poslanecké sněmovny

* Česká národní rada, v koalici s KDS

tickou stranou a společně dokázaly ve volbách zvítězit, když získaly 29,73 % hlasů do České národní rady a mezi 33 a 34 % do sněmoven Federálního shromáždění. Předvolební průzkumy přitom straně přisuzovaly zisk jen okolo 20 % hlasů. Výsledek voleb potvrdil ODS v roli dědice Občanského fóra a zároveň vynesl Václava Klause poprvé do funkce předsedy vlády.

ODS se podařilo pevně zakotvit i v komunální sféře, když v komunálních volbách v roce 1994 zvítězila s téměř 30 % ziskem hlasů nad druhou KSČM o 16 % hlasů a na mandáty skončila ziskem 11,73 % těsně druhá za KDU-ČSL, která získala 12,25 %. Potvrzení role nejsilnější strany pak přinesly sněmovní volby z roku 1996. Na ODS se však dotáhla ČSSD, která je od té doby nejsilnější parlamentní stranou levicového tá-

V komunálních volbách téhož roku dokázala opět na hlasy ziskem 24,17 % hlasů s přehledem zvítězit, na mandáty se však propadla až na třetí místo za v tomto ukazateli vítěznými lidovci a druhými v pořadí komunisty, ztráta však nebyla nikterak propastná a ODS obhájila své pozice ve velkých městech. V senátních volbách 1998 pak skončila ziskem devíti mandátů druhá za vítěznou Čtyřkoalicí, která vybojovala v horní komoře 13 křesel.

Úspěch přinesly první krajské volby v roce 2000, v nichž ODS dokázala vybojovat osm hejtmanů. Naopak zklamání v řadách ODS zavládlo v roce 2002. ODS skončila podruhé za sebou na druhém místě a výsledek voleb vedl k obměně na postu předsedy, kdy „otce zakladatele“ Václava Klause nahradil ostravský senátor Mirek

ODS ve vládě

Deset let v čele státu

■ ZBYNĚK KLÍČ, výkonný redaktor CEVRO Revue

Od svého vzniku zasedla ODS celkem ve čtyřech vládních sestavách. Přestávku zaznamenala v období let 1998–2006, kdy ve Strakově akademii seděla sociální demokracie.

První vládu sestavil předseda ODS Václav Klaus ještě v době existence československé federace 2. července 1992. Vláda se opírala stočtyřčlennou většinou v Poslanecké sněmovně (tehdy České národní radě), složené ze zástupců ODS, ODA a KDU-ČSL. V programovém prohlášení, sepsaném 13. července, vláda konstatovala jako své priority: „pokračování v budování právního a demokratického státu, radikální transformace ekonomiky a integrace České republiky do evropských i celosvětových institucí“. Vůbec prvním krokem, který však vláda musela učinit, byl mírový rozchod se Slovenskem, na který tlačila tamější vláda Vladimíra Mečiara. K němu nakonec po dlouhých vyjednáváních došlo a poklidný rozchod k 1. 1. 1993 je v zahraničí inspirací pro dělení republik. Je třeba říci, že výraznou zásluhu na tomto vývoji měla ODS jako hlavní vládní strana v české části tehdejší federace.

Druhým zásadním opatřením, které položilo základy českému kapitalismu, byla tzv. privatizace, spočívající v prodeji akcií občanům. Šlo o tehdy unikátní krok, který i přes nutné chyby nasměroval Českou republiku ke standardní tržní ekonomice. Členy vlády za ODS byli kromě předsedy ODS a vlády Václava Klause ještě Ivan Kočárník (místopředseda vlády a ministr financí), Josef Zieleniec (ministr mezinárodních vztahů, později zahraničí), Jindřich Vodička (ministr práce a sociálních věcí), Karel Dyba (ministr pro hospodářskou politiku a rozvoj, později ministr pro hospodářství), Jiří Novák (ministr spravedlnosti), Igor Němec (ministr státní kontroly), Ivan Pilip (ministr školství, mládeže a tělovýchovy), Jan Ruml (ministr vnitra), Petr Lom (ministr zdravotnictví v letech 1992–1993), Luděk Rubáš (ministr zdravotnictví v letech 1993–1995), Jan Stráský (ministr dopravy; v letech 1995–1996 ministr zdravotnictví), František Benda (ministr životního prostředí) a Vladimír Budínský (ministr dopravy v letech 1995–1996).

Díky výsledku parlamentních voleb v roce 1996 mohla ODS ve vládě pokračovat i v dalším období, a to ve stejné sestavě, tedy s ODA a KDU-ČSL. Tentokrát však tyto tři strany nedaly dohromady parlamentní většinu (měly pouze 99 mandátů) a vládly

s pomocí tolerance opoziční ČSSD. Programem vlády bylo „pokračovat v politice rychlé společenské a ekonomické transformace,“ jak uvádělo programové prohlášení. Předsedu vlády Václava Klause v kabinetu za ODS doplnili ještě Ivan Kočárník (místopředseda vlády a ministr financí v letech 1996–1997), Josef Zieleniec (místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí v letech 1996–1997), Jaroslav Šedivý (místopředseda vlády a ministr obrany), Jiří Gruša (ministr školství,

Sídlo vlády České republiky

mládeže a tělovýchovy), Ivan Pilip (ministr financí v letech 1997–1998), Jan Ruml (ministr vnitra v letech 1996–1997), Jindřich Vodička (ministr práce a sociálních věcí v letech 1996–1997 a ministr vnitra v letech 1997–1998), Martin Říman (ministr dopravy), Jan Stráský (ministr zdravotnictví) a Stanislav Volák (ministr práce a sociálních věcí v letech 1997–1998). Tato vláda však nedokončila své čtyřleté funkční období, když 2. ledna 1998 po vypovězení koalice ze strany obou menších stran podala demisi.

Osmitileté čekání

Na další angažmá ve vládě musela ODS čekat osm let, když v letech 1998 až 2006 vládla vláda sociální demokracie (nejdříve pod vedením Miloše Zemana, po roce 2002 za předsednictví Vladimíra Špidly, respektive Stanislava Grosse a Jiřího Paroubka).

Do voleb v roce 2006 vedl ODS nový předseda, do roku 2004 senátor za Ostravu Mirek Topolánek. Po vypjaté kampani ODS získala ve volbách nejvíce hlasů, a i proto dostala první možnost sestavit vládu. Partnery jí byla opět KDU-ČSL a parlamentní nováček ze Strany zelených, se kterými však dala dohromady pouze 99 hlasů a musela se opírat o hlasy dvou poslanců sociální demokracie. To však nastalo až 9. ledna 2007,

kdy na druhý pokus dostala trojkoaliční vláda důvěru Poslanecké sněmovny. Do té doby vládla vláda Mirka Topolánka v demisi, v níž kromě předsedy ODS zasedli ještě Petr Nečas (místopředseda vlády a ministr práce a sociálních věcí), Ivan Langer (ministr vnitra a ministr informatiky), Alexandr Vondra (ministr zahraničních věcí), Jiří Šedivý (ministr obrany), Vlastimil Tlustý (ministr financí), Aleš Řebíček (ministr dopravy), Martin Říman (ministr průmyslu a obchodu), Milena Vicenová (ministr zemědělství), Tomáš Julínek (ministr zdravotnictví), Miroslava Kopicová (ministr školství, mládeže a tělovýchovy), Petr Kalaš (ministr životního prostředí), Martin Štěpánek (ministr kultury), Petr Gandolovič (ministr pro místní rozvoj) a Jiří Pospíšil (ministr spravedlnosti). V druhé Topolánkově vládě po získání důvěry zasedli ze jmenovaných Mirek Topolánek, Petr Nečas, Alexandr Vondra (místopředseda vlády pro evropské záležitosti), Ivan Langer, Martin Říman, Tomáš Julínek, Daniela Filipiová (ministr zemědělství v roce 2009), Jiří Pospíšil, Aleš Řebíček, Petr Bendl (ministr dopravy v roce 2009), Petr Gandolovič (ministr zemědělství). (Kde není uvedena v závorce funkce, zasedli jmenovaní na stejné pozici jako v první Topolánkově vládě - pozn. aut.) Mottem obou vlád Mirka Topolánka bylo provedení hospodářských a zdravotnických reforem, které se podařilo prosadit v srpnu 2007. Ani tato vláda však nevydržela do konce svého funkčního období, když jí v polovině března 2009 svrhla na návrh sociální demokracie Poslanecká sněmovna. Nutno podotknout, že v té době Česká republika předsedala v rámci rotačního předsednictví Evropské unii a její pád tak měl i mezinárodní dopady.

Zatím poslední vládu sestavila ODS po volbách v roce 2010, kdy s dosud největší většinou 118 hlasů v Poslanecké sněmovně sestavila vládu spolu s novými stranami TOP 09 a Věcmi veřejnými. Cílem této vlády byl zejména boj s korupcí, nastolení vlády práva a provedení zásadních reforem, zejména penzí a zdravotnictví. Za ODS ve vládě dosud sedí předseda vlády Petr Nečas, kterého doplňují Martin Kocourek (ministr průmyslu a obchodu), Ivan Fuksa (ministr zemědělství), Jiří Pospíšil (ministr spravedlnosti), Alexandr Vondra (ministr obrany) a Tomáš Chalupa (ministr životního prostředí), který v lednu 2011 nahradil dosavadního ministra tohoto resortu Pavla Drobila. ■

ODS a její vnitřní uspořádání

Stabilní základy stranického úspěchu

■ PETR SOKOL, šéfredaktor CEVRO Revue, politolog

Z hlediska vnitřních pravidel fungování ODS tato strana v prvních dvaceti letech svého fungování vykazuje značnou stabilitou. Původní Stanovy ODS přijaté na ustavujícím kongresu v Olomouci v roce 2011 jsou ve svém jádru stále platné. K zásadnějším změnám došlo jen v několika oblastech.

Vnitřní struktura

Určité změny za dvacet let existence ODS zaznamenala vnitřní organizace ODS. Původní ODS vznikla jako strana se třemi úrovněmi: „místní“ na úrovni měst a obcí, „oblastní“, která kopíruje okresy, a celostátní. Až v roce 1993 byla přidána úroveň čtvrtá, když vznikla regionální sdružení, územně odpovídající tehdejšími osmi krajům. Původně dominantní oblasti postupně nahradily právě regiony, což bylo ještě posí-

tury, protože zabírá jen část okresu Děčín, v jehož druhé části funguje Oblastní sdružení Děčín. Podobně byl kdysi rozdělen okres Karviná, v němž vedle sebe spolexistovala oblastní sdružení Karviná a Havířov. Havířovské oblastní sdružení ale později zaniklo.

Na nejnižší úrovni fungují místní sdružení většinou na principu jedna obec – jedno sdružení, ale ve větších městech, zejména krajských (s výjimkou Jihlavy a Karlových Varů), nalezneme i více než jedno místní sdružení. V minulosti se několik místních sdružení vyskytovalo i v menších městech.

Nejužší vedení ODS

Změn se v prvním dvacetiletí dočkala také forma nejužšího stranického vedení ODS. Nejprve krátce po vzniku ODS předsedu doplňovali v čele strany jen dva místo-

místopředsedů na čtyři. Ve stejném roce mezi nejvyšší představitele strany přibyl také předseda nově zřízeného senátorského klubu.

Struktura nejužšího vedení strany se znovu změnila s odchodem Václava Klause z čela občanských demokratů. Na přelomovém kongresu ve Františkových Lázních v roce 2002 byla zřízena nová funkce prvního místopředsedy, kterého nadále doplňoval trojlístek řadových místopředsedů. O dva roky později do grémia strany, které sdružuje nejvyšší politiky strany, přibyl také předseda Klubu poslanců ODS v EP. Díky tomu se celkový počet jeho členů navýšil na osm, což bylo jako sudé číslo považováno za nevhodné, a kongres v roce 2004 proto rozhodl o navýšení počtu řadových místopředsedů strany na čtyři.

Složení kongresu a výkonné rady

Během dosavadní historie ODS se také proměnilo složení kongresu ODS, který tvoří nejvyšší orgán strany. Až do roku 2009 platilo, že počet delegátů za jednotlivá oblastní sdružení byl určen výhradně podle počtu jejich členů. Na kongresu v roce 2008 ale vedení Mirka Topolánka navrhlo zásadní změnu, která v rámci složení delegátů kongresu měla zohledňovat volební výsledky strany. Výkonná rada následně v roce 2010 klíč pro přidělování delegátů oblastním sdružením změnila do podoby, která zohledňuje počet hlasů pro stranu ve sněmovních volbách a počet občanů v okrese, ale naopak vůbec nepočítá s počtem členů strany.

Opačný vývoj zaznamenalo složení výkonné rady, která byla původně složena paritně způsobem, kdy „staré“ české kraje zastupoval jeden reprezentant a moravské dva zástupci. Rok po vzniku strany byla výkonná rada rozšířena do podoby, kdy české kraje získaly po dvou členech VR a moravské po třech.

Na ostravském kongresu delegáti schválili v souvislosti se vznikem čtrnácti regionálních sdružení zásadní změnu, podle které mají od té doby jednotlivé regiony ve výkonné radě počet zástupců odpovídající jejich členské základně. Kongres totiž vtělil do Stanov pravidlo, podle něhož připadá na každých 1000 započatých členů jeden člen výkonné rady. Takto je výkonná rada formována dodnes, a to přestože, jak bylo uvedeno, občanskí demokraté opustili princip počtu členů v případě složení kongresu. ■

20. kongres ODS

leno v okamžiku, kdy byl v roce 2000 zvýšen počet regionálních sdružení na čtrnáct. Zvýšení počtu regionálních sdružení souviselo se vznikem nových čtrnácti krajů.

Obecně dodejme, že struktura ODS v zásadě kopíruje administrativní členění státu. Plně to platí na regionální úrovni a s malými výjimkami i v případě oblastí. Oblastních sdružení je aktuálně 92. Odpovídají tedy všem stávajícím okresům, doplněným o patnáct oblastních sdružení v Praze (patnáct „velkých“ obvodů) a výjimkou v podobě Oblastního sdružení Šlukovsko, které je dnes jediným vybočujícím z okresní struk-

ture. Na konci roku 1992 byla nově zřízena funkce výkonného místopředsedy, který se měl zaměřit na vnitřní fungování ODS v situaci, kdy ostatní vrcholní představitelé občanských demokratů zasedali ve vládě. Zároveň byl v roce 1992 zvýšen počet řadových místopředsedů na tři.

Funkce výkonného místopředsedy však ve stanovách z pohledu celého dvacetiletí dlouho nevydržela, protože byla po čtyřech letech na konci roku 1996 opět zrušena. Vypuštění výkonného místopředsedy ze Stanov byla na kongresu v prosinci 1996 kompenzováno rozšířením počtu řadových

ODS a zahraniční partneři

Konzervativní eurorealismus

■ LADISLAV MRKLAS, prorektor CEVRO Institutu

ODS se vždy profilovala jako jednoznačná nositelka liberálně-konzervativního programu také v oblasti mezinárodní politiky a spolupráce s jinými politickými stranami.

Preferovala prozápadní a proatlantickou orientaci a prorealistický přístup k evropské integraci, ztělesněný na jedné straně podáním přihlášky do EU, ale na druhé straně dlouhodobým poukazováním na byrokraticí a přílišnou regulaci EU.

Spolupráci se zahraničními stranami ovlivňoval v případě občanských demokracií i fakt, že ODS se stala jedinou programově i strukturálně stabilní nekonfesní pravicovou stranou v regionu střední Evropy.

Eurorealističtí konzervativci

Na mezinárodní scéně se ODS celých dvacet let své existence aktivně hlásila k organizacím, které sdružovaly konzervativní politické strany, a dokonce iniciovala vznik některých z nich.

Už na počátku 90. let se ODS zapojila do Evropské demokratické unie (European Democratic Union – EDU), která vznikla jako organizace evropských konzervativních stran v dubnu 1978. ODS dosáhla v dnes již neexistující EDU mnoho úspěchů. Stala se jednou z prvních stran ze zemí střední a východní Evropy, které získaly v EDU členství. Václav Klaus navíc vykonával funkci místopředsedy EDU. Občanští demokraté pracovali v této evropské konzervativní organizaci až do konce její aktivní činnosti v roce 2002, kdy se EDU začlenila do Evropské lidové strany, což ale ODS jako eurorealistická strana odmítla.

Zde je nutné poznamenat k postavení ODS v mezinárodních organizacích právě fakt, že ODS se nikdy nestala jako jedna z mála stran pravého středu součástí federalistické Evropské lidové strany (EPP). ODS toto uskupení, ve kterém jsou členy křesťanskodemokratické, konzervativní a pravostředové politické strany z celé Evropy, vždy považovala za příliš federalistické a odporující její orientaci na anglosaský model. Zvolila si proto, že stejně jako britská Konzervativní strana nebude členem evropských lidovců. Obě zmíněné strany byly dlouhou dobu spolu s islandskou Stranou nezávislosti, irskou Fianna Fail a polským Právo a spravedlnost jedinými silnými stranami pravého středu mimo EPP. ODS, stejně jako britská Konzervativní strana, ale udržovala po určitý čas s EPP spo-

lupráci, zejména formou společné frakce v Evropském parlamentu, která vznikla po evropských volbách v roce 2004 a jmenovala se Evropská lidová strana – Evropští demokraté. Právě část názvu za pomlčkou vyjadřovala přítomnost nefederalistických stran, jako je ODS.

Občanští demokraté se zapojili také do činnosti celosvětové organizace konzervativních politických stran. Ta nese název Mezinárodní demokratická unie (International Democratic Union – IDU) a byla zalo-

zven samostatné konzervativní a na reformu EU orientované frakce v Evropském parlamentu.

Krátce po volbách do Evropského parlamentu v roce 2009 byl završen proces vzniku nové konzervativní frakce, která se pojmenovala Evropští konzervativci a reformisté. Ve frakci se ODS a britští konzervativci spojili s polskou stranou Právo a spravedlnost, severoirskou Ulsterskou unionistickou stranou, nizozemskou stranou Křesťanská unie, belgickou, vlámskou formací Listina De-

David Cameron při návštěvě Prahy

žena zejména z iniciativy stran EDU v roce 1983. „Konzervativní internacionála“, jak se Mezinárodní demokratické unii přezdívá, vznikla propojením evropských členů EDU a jejich zámořských přidružených členů.

ODS se jako první a dosud jediná česká politická strana zapojila do IDU v roce 2001. Kontakty s IDU byly oživeny po nástupu Mirka Topolánka do čela ODS. Václav Klaus i Mirek Topolánek vykonávali v IDU místopředsednické funkce.

Na cestě k ECR a AECR

V červenci 2007 vytvořili ODS a britští konzervativci novou eurostranickou formaci s názvem Hnutí pro evropskou reformu (Movement for European Reform – MER), jejímž hlavním cílem se stalo připravit

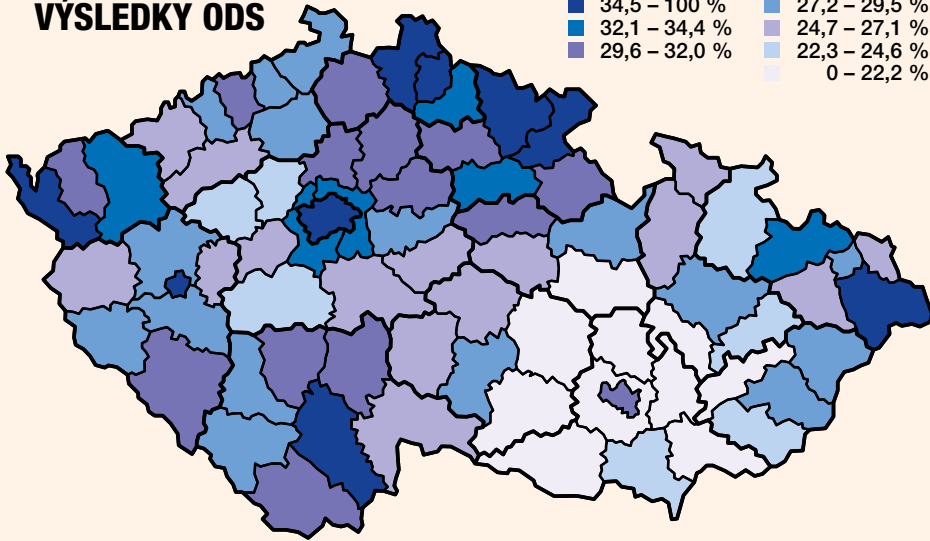
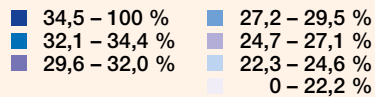
decker, Maďarským demokratickým fórem, lotyšskou stranou Za vlast a svobodu a Volební akci Poláků v Litvě.

Prvním předsedou ECR se stal zástupce polské strany Právo a spravedlnost M. Kamiński. Toho v březnu letošního roku nahradil jeho dosavadní místopředseda Jan Zahradil.

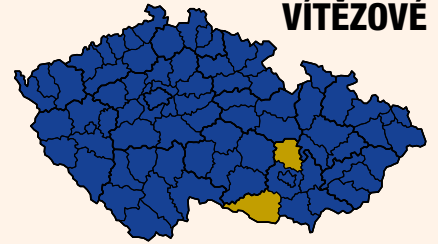
Když byl naplněn cíl Hnutí pro evropskou reformu a byla v roce 2009 založena nová eurorealistická frakce v Evropském parlamentu, rozhodly její členské strany založit také organizaci, která by sdružovala její členské strany. Za velké iniciativy ODS proto na konci roku 2009 vznikla Aliance evropských konzervativců a reformistů (AECR). Prvním předsedou nového evropského konzervativního uskupení se stal Jan Zahradil. ■

Výsledky sněmovních voleb

VÝSLEDKY ODS

VÍTĚZOVÉ

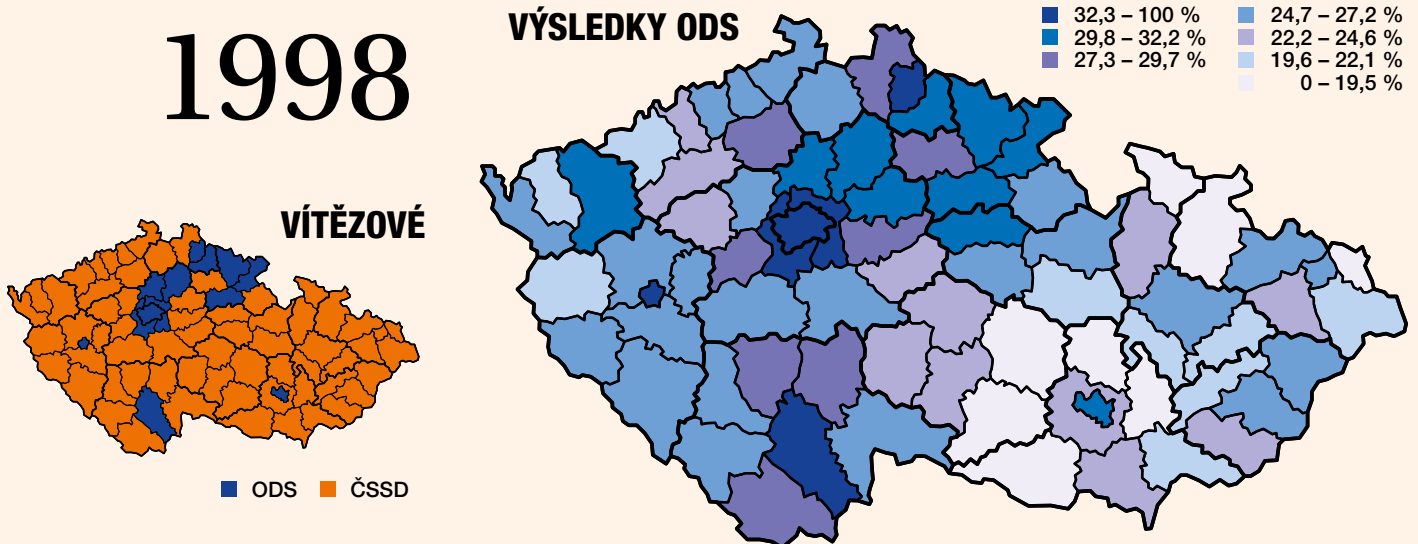
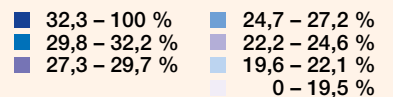

■ ODS ■ HSD-SMS

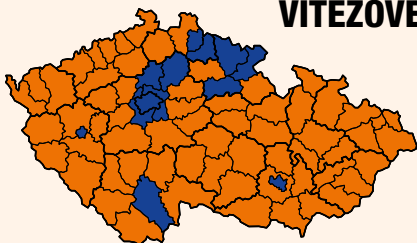
1992

1998

VÝSLEDKY ODS

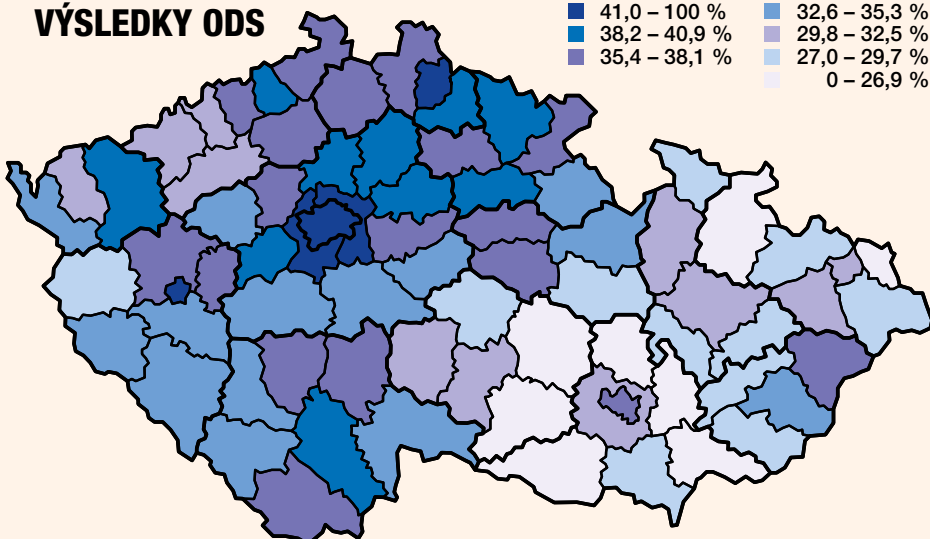
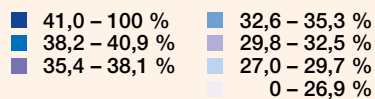

VÍTĚZOVÉ

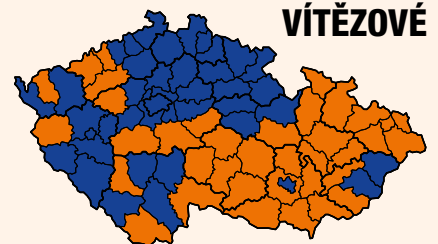
■ ODS ■ ČSSD

VÝSLEDKY ODS

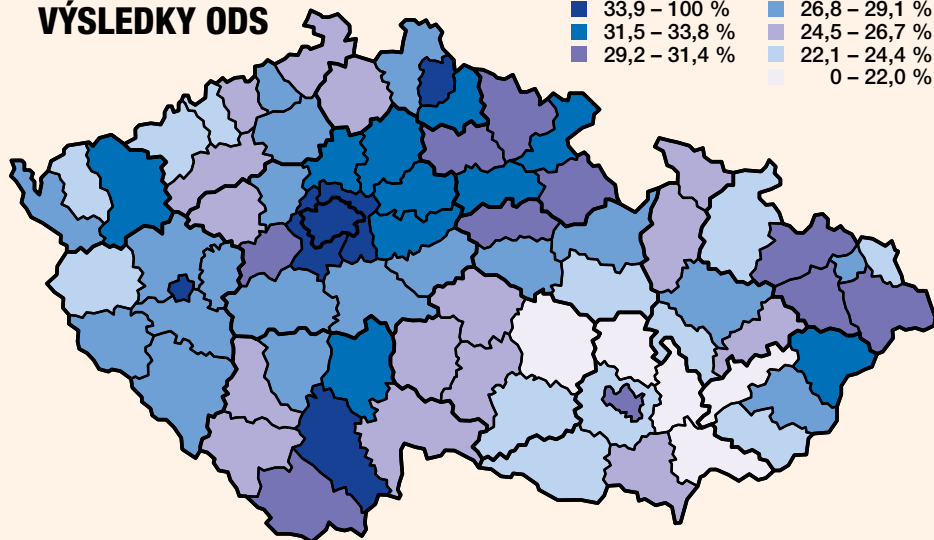
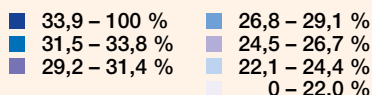
2006

VÍTĚZOVÉ

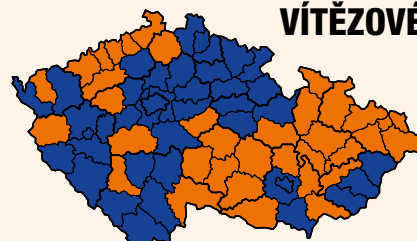
■ ODS ■ ČSSD

VÝSLEDKY ODS

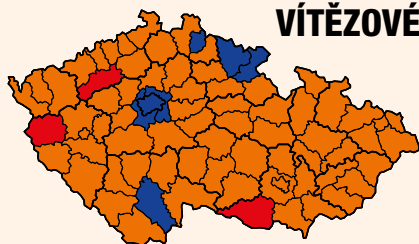
1996

VÍTĚZOVÉ

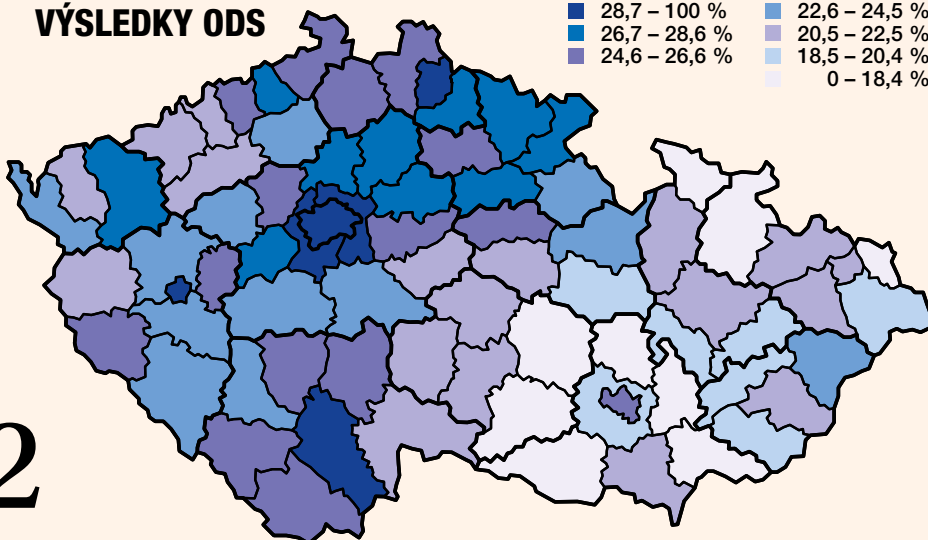
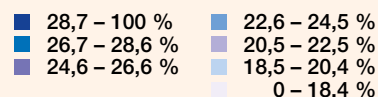
■ ODS ■ ČSSD

VÍTĚZOVÉ

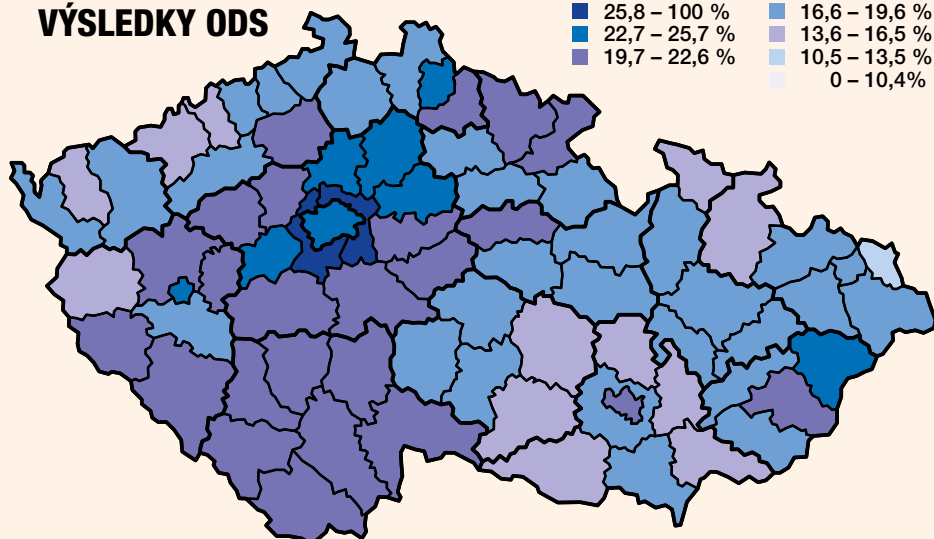
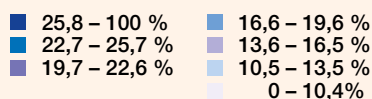
■ ODS ■ ČSSD ■ KSČM

VÝSLEDKY ODS

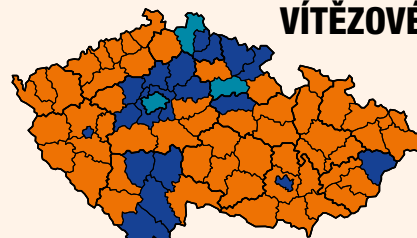

2002

VÝSLEDKY ODS

VÍTĚZOVÉ

■ ODS ■ ČSSD ■ TOP 09

2010

Václav Klaus

Předsednictví v datech

Listopad 1989: Václav Klaus se zapojil mezi zakladatele Občanského fóra, které vzniklo jako široké protitotalitní hnutí.

Prosinec 1989: Za Občanské fórum (OF) byl Václav Klaus jmenován federálním ministrem financí ve vládě M. Čalfy.

13. října 1990: Občanské fórum si v rámci procesu hledání způsobu, jak by mohlo nadále fungovat, zvolilo svého vůbec prvního předsedu. Václav Klaus s podporou delegátů z regionů a s programem postupného přetvoření OF v politickou stranu pro mnohé překvapivě porazil odpůrce transformace OF na politickou stranu M. Palouše.

Jaro 1991: Václav Klaus inicioval vznik politické strany na základě pravicového křídla Občanského fóra. Pro novou stranu byl následně vybrán název Občanská demokratická strana. 4. března 1991 byl v Praze ustanoven přípravný výbor ODS v čele s Václavem Klausem. Oficiálně byla nová strana Ministerstvem vnitra zaregistrována 18. března 1991.

21. dubna 1991: Prvním předsedou Občanské demokratické strany (ODS) byl na jejím ustavujícím kongresu v Olomouci zvolen Václav Klaus, který tuto funkci vykonával více než jedenáct let, a to do prosince 2002.

Říjen 1991: K funkci ministra financí Václavu Klausovi přibyla také pozice místopředsedy vlády ČSFR.

5. a 6. června 1992: Václav Klaus vedl jako volební lídr do voleb koalici ODS-KDS (Křesťanskodemokratická strana) a dovedl ji v českých zemích k volebnímu vítězství jak ve volbách do Federálního shromáždění, tak do České národní rady. Na Slovensku strana kandidovala v koalici s Demokratickou stranou, ale nepřekročila pětiprocentní hranici pro vstup do parlamentu.

2. července 1992: Předsedou vlády České republiky byl jmenován předseda ODS a dosavadní federální ministr financí Václav Klaus. Stanul v čele koaliční vlády ODS, KDS, ODA a KDU-ČSL.

26. srpna 1992: Premiéři české a slovenské vlády Václav Klaus a Vladimír Mečiar podepsali ve vile Tugendhat v Brně dohodu o rozdělení federace.

1. ledna 1993: Václav Klaus se po rozdělení Československa, k jehož klidnému a nekonzfliktnímu průběhu zásadně přispěl, stal historicky prvním předsedou vlády samostatné České republiky.

18. a 19. listopadu 1994: ODS pod Klausovým vedením vyhrála první komunální volby po svém vzniku.

18. a 19. listopadu 1995: Kongres ODS schválil její sloučení s Křesťanskodemokratickou

stranou (KDS). V roli předsedy „rozšířeného“ subjektu delegáti na jednání v Hradci Králové potvrdili Václava Klause.

31. května a 1. června 1996: Václav Klaus ve volbách do Poslanecké sněmovny ODS opět dovedl k pozici nejsilnější parlamentní strany a prezident Havel ho znovu pověřil funkcí předsedy vlády. Klausova druhá vláda byla menšinovou koalici ODS, ODA

a KDU-ČSL. Její vznik v PS umožnila tolerance ze strany opoziční ČSSD.

15. a 16. listopadu 1996: ODS vyhrála ustavující senátní volby, v nichž obsadila 32 z celkových 81 senátorských mandátů.

28. listopadu 1997: Politici ODS Jan Ruml a Ivan Pilip vyzvali Václava Klause k odstoupení z čela ODS. Záminkou se jim stala údajná sponzorská aféra strany. Tentýž den opustila KDU-ČSL vládní koalici a následující den totéž učinila i ODA. Václav Klaus následně oznámil, že podává demisi na funkci předsedy vlády ČR.

13. a 14. prosince 1997: Kongres ODS v Poděbradech skončil vítězstvím Klausova křídla v ODS. Václav Klaus byl velkou většinou znovu zvolen předsedou strany, když porazil kandidáta „rebelující“ skupiny Jana Rumla. Příznivci Václava Klause také obsadili drtivou většinu stranických funkcí.

Leden 1998: Podporovatelé skupiny poražené na kongresu v Poděbradech se proti vůli strany zúčastnili sestavování polopolitické Tošovského vlády a následně založili novou politickou stranu s názvem Unie svobody. ODS stála v opozici vůči Tošovského vládě.

Červen 1998: Klausova ODS předvedla v předčasných volbách velký „comeback“ a získala 27 procent hlasů. Ve Sněmovně sice existovala teoretická pravostředová většina, ale mezi stranami nedošlo k dohodě.

9. července 1998: ODS uzavřela s ČSSD Smlouvu o vytvoření stabilního politického prostředí v České republice, neboli tzv.

opoziční smlouvu, v níž se zavázala tolerovat menšinovou vládu ODS v čele Milošem Zemanem. ODS na čtyři roky odešla do opozice.

Červenec 1998: Po předčasných volbách se Václav Klaus stal na čtyřleté volební období předsedou Poslanecké sněmovny.

Září 1998: Václav Klaus stanul jako opoziční lídr v čele historicky první stínné vlády ODS.

26. ledna 2000: ODS podepsala v ČSSD tzv. Toleranční patent o dalších podmínkách tolerance sociálnědemokratické menšinové vlády.

12. listopadu 2000: ODS se stala nejméně úspěšnější v krajských volbách a svedla vyrovnaný souboj se Čtyřkoalicí v dílčích senátních volbách.

14. a 15. června: Václav Klaus vedl stranu počtvrté do sněmovních voleb, ale stejně jako v roce 1998 ODS nestačila na sociální demokracii, se kterou prohrála souboj o největší stranu v Poslanecké sněmovně. Naopak vítězná strana vyšla se střetu o primát na pravici, když za ní výrazně zaostala Koalice KDU-ČSL a US-DEU. Přesto ODS opět skončila v opozici, tentokrát proti vládě ČSSD, lidovců a unionistů.

13. až 15. prosince 2002: Na kongresu ODS ve Františkových Lázních se Václav Klaus rozhodl již nekandidovat na předsedu strany. V této funkci ho nahradil Mirek Topolánek. Kongres Václava Klause zvolil čestným předsedou strany a nominoval ho jako kandidáta strany na funkci prezidenta.

28. února 2003: Václav Klaus byl ve třetí volbě hlavy státu zvolen prezidentem České republiky a stal se vůbec první hlavou státu pocházející z pravicové strany. Prezidentská volba se navíc stala velkým úspěchem ODS, která jako opoziční strana prosadila svého kandidáta do nejvyšší státní funkce.

4. září 2006: Prezident Václav Klaus jmenoval menšinovou vládu ODS v čele s Mirkem Topolánkem.

9. ledna 2007: Prezident Václav Klaus jmenoval druhou Topolánkovu vládu, která se skládala z ministrů ODS, KDU-ČSL a Strany zelených.

15. února 2008: Václav Klaus byl zvolen prezidentem České republiky i pro druhé funkční období, a to opět s jednoznačnou podporou ODS.

6. prosince 2008: Během svého vystoupení na kongresu ODS se Václav Klaus vzdal své funkce čestného předsedy ODS.

13. července 2010: Prezident Václav Klaus jmenoval předsedou vlády předsedu ODS Petra Nečase.

Mirek Topolánek

Předsednictví v datech

23. listopadu 1996: Mirek Topolánek zvolen senátorem za obvod Ostrava-město. Ve druhém kole porazil Jiřího Smejka z ČSSD poměrem hlasů 51,31 : 48,69 %.

21. listopadu 1998: Mirek Topolánek znovu zvolen senátorem za obvod Ostrava-město. Tentokrát porazil kandidáta ČSSD Jiřího Grossmanna ve druhém kole poměrem 63,3 : 36,7 %.

1998: Mirek Topolánek zvolen předsedou senátního klubu ODS a předsedou regionálního sdružení ODS Severomoravského kraje. První funkci vykonával do roku 2002, druhou do roku 2000.

12. srpna 2002: Senátor Mirek Topolánek se stal garantem volební kampaně ODS před podzimními volbami do obecních zastupitelstev a třetiny Senátu.

Prosinec 2002: Mirek Topolánek zvolen místopředsedou Senátu. Funkci vykonával do roku 2004.

15. prosince 2002: Mirek Topolánek zvolen druhým předsedou Občanské demokratické strany. Ve druhém kole volby porazil Petra Nečase poměrem hlasů 179 : 168.

28. února 2003: Prvním úspěchem Mirka Topolánka ve funkci předsedy se stalo zvolení bývalého předsedy ODS Václava Klause prezidentem republiky.

25. března 2003: Mirek Topolánek sestavil druhou stínovou vládu ODS. Sám se stal jejím předsedou.

10. července 2003: ODS podepsala dohodu s polskou stranou Právo a spravedlnost a britskými konzervativci pod názvem Pražská výzva.

22. července 2003: ODS pod vedením Mirka Topolánka představila soubor reformních opatření pod názvem Modrá šance.

11.–12. června 2004: Historicky první volby do Evropského parlamentu ovládla ODS ziskem 30,04 % hlasů a devíti mandátů.

Červenec–srpen 2004: ODS se stala členem parlamentní frakce Evropské lidové strany – Evropských demokratů v Evropském parlamentu.

5.–6./12.–13. listopadu 2004: ODS ve volbách do krajských zastupitelstev vyhrála ve 12 krajích a získala stejný počet hejtmánů. Získala 36,35 % hlasů. V souběžně konaných senátních volbách získala ODS 19 mandátů.

5. prosince 2004: Na 15. kongresu ODS byl Mirek Topolánek znovu zvolen předsedou strany. V tajné volbě neměl protikandidáta a podpořilo jej 90 procent delegátů.

31. prosince 2004: Počet členů ODS přesáhl k poslednímu dni roku 2004 dlouhodobé maximum z roku 1992 a činil 23 700 členů.

27. ledna 2006: Předseda ODS Mirek Topolánek ve Varšavě podepsal dohodu o spolupráci se stranou Právo a spravedlnost (PiS), která v předchozím roce zvítězila v parlamentních a prezidentských volbách.

2.–3. června 2006: ODS vyhrála parlamentní volby ziskem 35,38 % hlasů.

4. září 2006: Mirek Topolánek byl jmenován premiérem České republiky.

3. října 2006: Vláda Mirka Topolánka nedostala důvěru v Poslanecké sněmovně. Stalo se tak vůbec poprvé v historii země.

20.–21./27.–28. října 2006: ODS vyhrála senátní i komunální volby. V horní komoře parlamentu díky nim získala většinu, v komunálních volbách 7033 mandátů za 36,2 % hlasů.

19. listopadu 2006: Volební kongres ODS zvolil předsedou strany opět Mirka Topolánka. Topolánek neměl při volbě konkurenta, funkci předsedy obhájil se ziskem 70 procent hlasů.

9. ledna 2007: Vláda Mirka Topolánka předstoupila podruhé před Sněmovnu se žádostí o vyslovení důvěry, a tentokrát ji dostala.

17.–18./24.–25. října 2008: ODS poprvé pod vedením Mirka Topolánka prohrála celostátní volby – v krajských volbách získala celkově 23,57 procenta hlasů a ve všech 13 krajích byla poražena ČSSD (35,85 procenta). V souběžných senátních volbách získala tři mandáty.

15. února 2008: Václav Klaus byl podruhé zvolen prezidentem republiky.

5.–7. prosince 2008: Mirek Topolánek obhájil funkci předsedy strany, když hned v prvním kole hlasování porazil pražského primátora Pavla Béma. Mirek Topolánek získal 284 hlasů (zhruba 58 procent), Bém 162 hlasů, 40 lístků bylo prázdných a šest neplatných.

24. března 2009: Poslanci Vlastimil Tlustý a Jan Schwippel hlasovali pro vyslovení nedůvěry vládě Mirka Topolánka. Vláde byla vyslovena nedůvěra a musela podat demisi.

6. června 2009: ODS zvítězila ve volbách do Evropského parlamentu, když získala 31,45 procenta hlasů a devět mandátů. Obhájila tak počet mandátů z minulých voleb.

22. června: ODS spoluzakládá frakci v Evropském parlamentu pod názvem Evropská konzervativci a reformisté.

12. listopadu 2009: Občanští demokraté představili tým pro přípravu vize státu do roku 2020. Tým měl 23 členů a tvořili jej vesměs bývalí ministři nebo členové vedení strany.

22. listopadu 2009: Nevolební kongres ODS schválil změny stranických stanov. Podle delegátů má výkonná rada pro příští kongres do konce února 2010 určit způsob výběru hlasujících účastníků se zohledněním výsledků parlamentních voleb. Podle nových pravidel bude moci výkonná rada na návrh regionální rady zrušit konkrétnímu straníkovi členství.

1. ledna 2010: Mirek Topolánek se stal na půl roku předsedou Evropské rady.

15. února 2010: Výkonná rada ODS výrazně změnila pravidla pro nominace delegátů na kongres strany. Nový způsob zohledňuje volební výsledek. Změna má podle lídrů strany zabránit účelovým náborům členů. Nový klíč pro výběr zástupců na kongresu počítá s tím, že se počet zástupců ve vrcholném stranickém orgánu bude odvíjet od volebního výsledku a počtu voličů v místě. Automaticky bude mít každá oblast na kongresu zaručeného jen jednoho delegáta.

25. března 2010: Předseda ODS Mirek Topolánek odstoupil z prvního místa jihomoravské kandidátky do sněmovních voleb dva měsíce před jejich konáním. Podrobil se tak doporučení výkonné rady. Jako celostátního volebního lídra navrhl místopředsedu Petra Nečase a výkonná rada ODS většinou jeho návrh podpořila.

1. dubna 2010: Mirek Topolánek oznámil, že odejde z čela Občanské demokratické strany 12. dubna, kdy výkonná rada svěří vedení strany do volebního kongresu místopředsedovi Petru Nečasovi. ■

Petr Nečas

Předsednictví v datech

5. prosince 1999: Petr Nečas poprvé zvolen místopředsedou strany. Ve vedení strany následně zasedal jako první nebo řadový místopředseda až do roku 2010.

25. března 2010: Výkonná rada ODS zvolila na návrh Mirka Topolánka Petra Nečase celostátním lídrem pro volby do Poslanecké sněmovny.

1. dubna 2010: Předseda ODS Mirek Topolánek předal volebnímu lídrovi a místopředsedovi ODS Petru Nečasovi pravomoci předsedy ODS.

12. dubna 2010: Výkonná rada ODS po rezignaci Mirka Topolánka na funkci předsedy ODS pověřila volebního lídra Petra Nečase jednáním a podepisováním za ODS podle stanov do řádného volebního kongresu.

28.–29. května 2010: Ve volbách do Poslanecké sněmovny končí ODS těsně druhá. Strana přetavila 1 057 792 hlasů, tj. 20,22 %, v zisk 53 mandátů.

4. června 2010: Prezident republiky Václav Klaus pověřil Petra Nečase vedením jednání o sestavení vlády.

19.–20. června 2010: 21. kongres ODS zvolil Petra Nečase předsedou ODS. Petr Nečas byl jediným kandidátem a získal 538 z 601 platných hlasů.

12. července 2010: Zástupci ODS, TOP 09 a VV podepsali koaliční smlouvu. Strany se dohodly na vzniku vlády rozpočtové odpovědnosti, vlády práva a boje proti korupci. Následujícího dne prezident republiky jmenoval vládu.

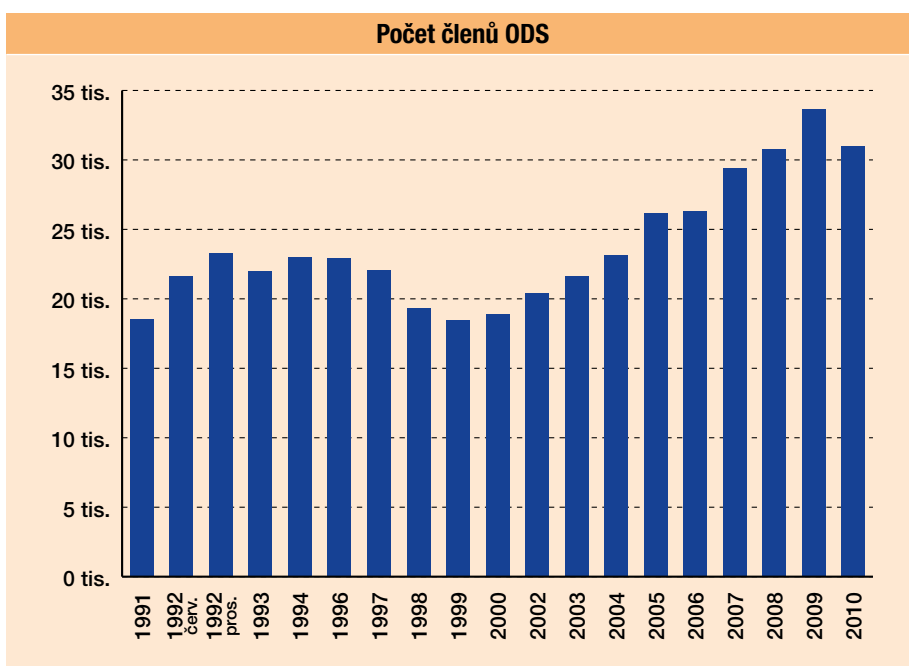
10. srpna 2010: Poslanecká sněmovna vyslovila vládě Petra Nečase důvěru. Pro návrh hlasovalo všech 118 koaličních poslanců.

21. prosince 2010: Vláda přežila v Poslanecké sněmovně pokus o vyslovení nedůvěry.

29. listopadu 2010: Výkonná rada ustavila odborné komise ODS.

Vývoj členské základny ODS 1991–2010

Rok	Počet členů ODS
1991	18 557
1992 červen	21 615
1992 prosinec	23 269
1993	21 984
1994	22 980
1996	22 899
1997	22 095
1998	19 335
1999	18 432
2000	18 908
2002	20 412
2003	21 641
2004	23 138
2005	26 155
2006	26 296
2007	29 429
2008	30 805
2009	33 662
2010	31 011

Místopředsedové ODS

23 vizitek

Petr Čermák
(21. 4. 1991–7. 12. 1992,
výkonný místopředseda 7. 11.
1992–18. 12. 1994)
Poslanec České národní
rady, resp. Poslanecké sně-
movny v letech 1990–1998. Ministr vnitra fe-
derální vlády od července do prosince 1992.

Miroslav Macek
(21. 4. 1991–7. 11. 1992,
8. 12. 1996–11. 9. 2001
rezignoval)
V letech 1990–1992 byl po-
slancem Sněmovny ná-
rodů Federálního shromáždění České
a Slovenské federativní republiky (30. led-
na 1990–6. května 1992 Sněmovna lidu,
6. června–31. prosince 1992 Sněmovna
národů). Ve federální vládě Jana Stráského
byl místopředsedou vlády pověřeným ve-
dením ministerstva práce a sociálních věcí
a Federálního úřadu pro životní prostředí.

Josef Zieleniec
(23. 11. 1991–23. 10. 1997
rezignoval)
V letech 1992–1997 byl mi-
nistrem mezinárodních
vztahů, později ministrem
zahraničí České republiky.

Jiří Kovář

(23. 11. 1991–7. 11. 1992)

Poslanec Sněmovny lidu Federálního shro-
máždění v letech 1990–1992.

Jan Stráský
(7. 11. 1992–14. 12. 1997)
Od května 1991 do červen-
ce 1992 byl místopředsedou
vlády ČR a zároveň předs-
dou Hospodářské rady vlá-
dy ČR. Ve volbách 1992 se stal poslancem
ČNR a následně i předsedou poslední čes-
koslovenské vlády, který byl pověřený říze-
ním federálního ministerstva zahraničního
obchodu. Od 20. července do konce roku
1992 vykonával i pravomoci prezidenta re-
publiky. V červenci 1992 byl jmenován mi-
nistrem dopravy vznikající České republiky
a v říjnu 1995 ministrem zdravotnictví.

Jiří Vlach
(7. 11. 1992–8. 12. 1996)
Poslanec České národní
rady 1990–1992, poslanec
Parlamentu České republi-
ky v letech 1992–2002, mís-

topředseda České národní rady v letech
1990–1992 a Poslanecké sněmovny v letech
1992–1998.

Libor Novák, ml.
(výkonný místopředseda
18. 12. 1994–8. 12. 1996)
Poslanec České národní
rady, resp. Poslanecké sně-
movny Parlamentu ČR v le-
tech 1992–1998.

Ivan Pilip
(19. 11. 1995–14. 12. 1997)
Ministr školství, mláde-
že a tělovýchovy v letech
1994–1997 a ministr financí
v letech 1997–1998. V letech
1992–1994 působil jako náměstek ministra
vnitřní Jana Rumla.

Libuše Benešová
(14. 12. 1997–4. 11. 2001)
V letech 1996–2000 byla se-
nátorkou za ODS v obvodu
č. 41 – Benešov a mezi lety
1998–2000 druhou před-
sedkyní Senátu Parlamentu České repub-
liky.

Miroslav Beneš
(14. 12. 1997–5. 12. 1999,
4. 11. 2001–15. 12. 2002)
V letech 1994 až 1998 byl
primátorem Českých Bu-
dějovic, v letech 1998 až
2006 poslancem Parlamentu ČR za ODS.
V roce 2004 byl do prvních voleb koopto-
vaným poslancem Evropského parlamen-
tu za ČR.

Bohdan Dvořák

(14. 12. 1997–15. 1. 1998 rezignoval)
Předseda Klubu angažovaných nestraníků
v letech 1990–1993, dlouholetý pracovník
Nejvyššího kontrolního úřadu a místopřed-
seda české pobočky Transparency Inter-
national.

Ivan Langer
(4. 4. 1998–15. 12. 2002,
5. 12. 2004–20. 6. 2010)
V letech 1996 až 2010 byl
poslancem Parlamentu ČR,
v letech 1998–2006 místo-
předsedou Poslanecké sněmovny Par-
lamentu ČR. V letech 2006–2007 byl mi-
nistrem informatiky, v letech 2006–2009
ministrem vnitra.

Petr Nečas
(5. 12. 1999–5. 12. 2004,
19. 11. 2006–20. 6. 2010,
1. místopředseda 5. 12.
2004–19. 11. 2006)
Od roku 1992 byl poslan-
cem České národní rady (od 1. 1. 1993
Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR),
kterým je dosud. Od září 1995 do červen-
ce 1996 byl prvním náměstkem ministra
obran. Od 4. září 2006 do 8. května 2009
zastával posty místopředsedy vlády a mi-
nistra práce a sociálních věcí v první a dru-
hé vládě Mirka Topolánka.

12. dubna 2010 byl pověřen řízením
ODS, 20. června téhož roku byl zvolen řád-
ným předsedou ODS. Dne 4. června 2010
jej prezident republiky Václav Klaus pověřil
jednáním o sestavení vlády a dne 28. červ-
na 2010 jej jmenoval předsedou vlády Čes-
ké republiky.

Jan Zahradil
(4. 11. 2001–15. 12. 2002,
1. místopředseda 15. 12.
2002–5. 12. 2004)

Poslanec Federálního
shromáždění a poradce
předsedy vlády pro zahraniční politiku
v letech 1990–1992, poslanec Parlamentu
ČR v letech 1998–2004. Ve volbách v roce
2004 byl jako lídr kandidátky ODS zvo-
len poslancem Evropského parlamentu,
kterým se stal i po volbách v roce 2009.
V letech 2004–2009 působil jako předseda
české národní delegace ve frakci EPP-ED,
v roce 2011 se stal předsedou nové kon-
zervativní frakce Evropští konzervativci
a reformisté.

Miroslava Němcová
(15. 12. 2002–19. 11. 2006,
1. místopředsedkyně 20. 6.
2010–dosud)

Poslankyně Poslanecké
sněmovny Parlamentu
ČR je od roku 1998, nejprve jako řado-
vá poslankyně a místopředsedkyně po-
slaneckého klubu ODS, od roku 2002 je
místopředsedkyní sněmovny (od roku
2006 1. místopředsedkyní). Po rezignaci
předsedy Poslanecké sněmovny Milosla-
va Vlčka k 30. dubnu 2010 převzala z ti-
tulu 1. místopředsedkyně některé jeho
pravomoci a byla pověřena řízením dolní
komory do uskutečnění parlamentních
voleb na konci května 2010. Od 24. červ-
na 2010 je předsedkyní Poslanecké sně-
movny.

Pavel Bém
(5. 12. 2004–19. 11. 2006,
1. místopředseda 19. 11.
2006–7. 12. 2008)
V letech 2002–2010 byl pri-
mátorem hlavního města
Prahy, od roku 2010 je poslancem Parla-
mentu České republiky.

Petr Bendl
(15. 12. 2002–20. 6. 2010)
V letech 1994 až 1998 byl
starostou města Kladno,
v roce 1998 byl zvolen po-
slancem Parlamentu České
republiky, mandátu se vzdal v roce 2000,
kdy byl zvolen hejtmanem Středočeského
kraje; funkci obhájil i po krajských volbách
v roce 2004. V letech 2002 až 2006 půso-
bil ve stínové vládě Mirka Topolánka jako
stínový ministr dopravy. Při rekonstrukci
Topolánkova kabinetu v lednu 2009 byl vy-
brán jako nástupce ministra dopravy Aleše
Řebíčka.

Petr Gandalovič
(19. 11. 2006–20. 6. 2010)
V letech 1992 až 1994 pů-
sobil jako náměstek mi-
nistra životního prostředí
ČR. V letech 1994 až 1997

byl vrchním ředitelem a poradcem mi-
nistra na ministerstvu zahraničních věcí.
V letech 1997 až 2002 působil ve funk-
ci generálního konzula České republiky
v New Yorku. Po svém návratu z USA byl
v roce 2002 zvolen primátorem města
Ústí nad Labem. V letech 2003–2006 byl stí-
novým ministrem ODS pro místní rozvoj.
Od roku 2006 je poslancem Parlamentu
ČR, krátce byl ministrem pro místní rozvoj
(2006–2007), a poté ministrem zemědě-
lství (2007–2009).

David Vodrážka
(1. místopředseda 7. 12.
2008–20. 6. 2010)
Od roku 2002 starosta měst-
ské části Praha 13, od roku
2006 zastupitel hl. m. Prahy.
Od roku 2010 poslanec Parlamentu ČR.

Alexandr Vondra
(20. 6. 2010–dosud)
Od září 2006 do ledna 2007
byl ministrem zahraničních
věcí ČR v první Topolánkově
vládě. Dne 9. ledna 2007 byl
jmenován místopředsedou vlády pro ev-
ropské záležitosti. Ve volbách 2006 se stal
senátorem Parlamentu ČR za Litoměřicko.
Po volbách 2010 byl 13. července 2010 jme-
nován ministrem obrany.

Pavel Blažek
(20. 6. 2010–dosud)
V roce 1998 byl zvolen do za-
stupitelstva městské části Br-
no-střed, kde se po čtyřech
letech stal i radním. Od roku
2002 je brněnským zastupitelem a předsedou
brněnského oblastního sdružení ODS.

Jiří Pospíšil
(20. 6. 2010–dosud)
Od roku 2002 poslancem
Parlamentu ČR, od července
2010 ministrem spravednos-
ti, kterým byl i v letech 2006–
2009 v první i druhé vládě Mirka Topolánka.

Pavel Drobil
(20. 6. 2010–dosud)
V letech 2001–2002 půso-
bil jako poradce náměst-
ků na ministerstvu financí.
Mezi lety 2001–2009 zasedal
v zastupitelstvu města Bohumín. Od roku
2004 do 2010 byl zastupitelem Moravsko-
slezského kraje, kde ve volebním období
2004–2008 zastával funkci radního a ná-
městka hejtmana pro ekonomický rozvoj.
Ve volbách 2010 byl zvolen poslancem
Parlamentu ČR. Od 13. července 2010 do
21. prosince 2010 zastával funkci ministra
životního prostředí.

Vlády s účastí ODS v obrazech

Fotografie první vlády Václava Klause na
schodech Pražského hradu neexistuje.

Druhá vláda Václava Klause

První vláda Mirka Topolánka

Druhá vláda Mirka Topolánka

Vláda Petra Nečase

20 let ODS

Znáte historii občanských demokratů?

1/ Jak se jmenoval první týdeník ODS?

- a) Sobotní telegraf
- b) Český telegraf
- c) Český deník

2/ Kolik členů má v současnosti Senátorský klub ODS?

- a) 25
- b) 29
- c) 33

3/ Jak se jmenoval volební program ODS v roce 1998?

- a) Hlavu vzhůru
- b) Doleva nebo s Klausem
- c) Kdo si věří, volí Klause

4/ Kolik má ODS oblastních sdružení?

- a) 77
- b) 85
- c) 92

5/ Ve kterých parlamentních volbách dostala ODS nejvyšší podíl hlasů?

- a) volby do ČNR v roce 1992
- b) volby do Poslanecké sněmovny v roce 1996
- c) volby do Poslanecké sněmovny v roce 2006

6/ Kdo se stal prvním hlavním manažerem ODS?

- a) Libuše Benešová
- b) Libor Novák
- c) Tomáš Ratiborský

7/ Kde se uskutečnil I. řádný kongres ODS?

- a) v Olomouci
- b) v Plzni
- c) v Luhačovicích

8/ Jak se jmenovala strana, se kterou se ODS v roce 1995 sloučila?

- a) Křesťanskodemokratické hnutí
- b) Křesťanskodemokratická strana
- c) Křesťanskodemokratická unie

9/ Jak se jmenuje frakce v Evropském parlamentu, ve které je ODS členem?

- a) Aliance evropských konzervativců
- b) Evropská konzervativci
- c) Skupina Evropských konzervativců a reformistů

10/ Který z uvedených představitelů ODS nebyl nikdy předsedou Poslanecké sněmovny?

- a) Ivan Langer
- b) Miroslava Němcová
- c) Václav Klaus

Ustavující kongres ODS

11/ Kdo byl za ODS předsedou federální vlády po volbách v roce 1992?

- a) Václav Klaus
- b) Miroslav Macek
- c) Jan Stráský

12/ Jak se jmenuje mezinárodní organizace pravicových stran, jejímž členem se ODS stala v roce 2001?

- a) International Democrat Union (IDU)
- b) International Democrat Alliance (IDA)
- c) World Democrat Union (WDU)

13/ Na jak dlouho se v současnosti volí předseda ODS?

- a) 1 rok
- b) 2 roky
- c) 3 roky

14/ Za který volební kraj byl v roce 1996 zvolen do poslanecké sněmovny Václav Klaus?

- a) Praha
- b) Jihočeský
- c) Severomoravský

15/ Kolik procent činilo historické minimum volebních preferencí ODS?

- a) 13
- b) 11
- c) 9

16/ Která česká miss působila v minulosti v pozici tiskové mluvčí ODS?

- a) Terezie Dobrovolná
- b) Ivana Christová
- c) Michaela Maláčová

17/ Jak se jmenuje mládežnická organizace blízká ODS?

- a) Konzervativní mládež
- b) Mladí konzervativci
- c) Mladá konzervativní unie

18/ Ve kterém městě se konal kongres ODS, na kterém byl předsedou zvolen Mirek Topolánek?

- a) Františkovo Lázně
- b) Karlovy Vary
- c) Luhačovice

19/ Jak se přezdívá současnému sídlu Hlavní kanceláře ODS?

- a) Albatros
- b) Pelikán
- c) Kormorán

20/ Kdo z uvedených nebyl místopředsedou ODS?

- a) Miroslav Macek
- b) Bohdan Dvořák
- c) Vlastimil Tlustý

Správné odpovědi:
1/a, 2/a, 3/a, 4/c, 5/c, 6/c, 7/b, 8/b, 9/c, 10/a, 11/c, 12/a, 13/b, 14/c, 15/c, 16/c, 17/b, 18/a, 19/a, 20/c

Hodnocení:
0-7 Vaše znalosti o ODS jsou bohužel minimální. Přítich dvacet let musíte dávat trochu větší pozor.
8-14 Máte základní znalosti o historii ODS. K tomu, abyste byli hvězdami, musíte ještě trochu přidat.
15-20 Vy jste skutečnými znalci historie ODS! Gratuluje!

Liberálně-konzervativní akademie

- Jedinečná příprava na působení v politice a veřejné sféře
- Kurzy ekonomie, mezinárodních vztahů, politologie, práva, politického marketingu, komunikace a veřejné prezentace
- Mezi absolventy kurzu jsou například aktivní politici všech úrovní vč. parlamentní
- 2010/2011 – probíhá již 8. ročník. Přihlaste se včas – přihlášky do 9. ročníku podávejte do 31. července 2011! Více na www.cevro.cz

Konference a semináře

- Za jedenáct let existence CEVRO uspořádalo přes 330 konferencí a seminářů
- Mezinárodní i domácí konference a semináře za účasti odborníků a vysokých politických reprezentantů, účast na mezinárodních projektech v Evropě
- Dlouhodobé projekty: Ženy a politika, Politický manažer profesionál, Příprava kandidátů, Politický marketing

Publikace

- CEVRO vydalo přes 50 titulů v několika edičních řadách
- Od roku 2007 CEVRO pravidelně vydává 14Deník – analýzy pro politiky (volně ke stažení na www.cevro.cz)

CEVRO Revue

- Časopis pro tvůrce a příznivce pravicové politiky
- Od roku 2001 vyšlo s příspěvím 350 autorů na 90 čísel časopisu

POMŮŽEME VÁM NA CESTĚ VZHŮRU

CEVRO

LIBERÁLNĚ
KONZERVATIVNÍ
AKADEMIE

CEVRO je na Facebooku

**Přidejte se k nám
a buďte v obraze!**

facebook